

Παρουσίαση Καταχώρισης

📄 Νομολογία

📄 Άρειος Πάγος

📄 Άρειος Πάγος (Τμήμα ΣΤ)

Αριθμός απόφασης: 1300/2020

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύεται στον τόμο 2021, σελ. 737

Προεδρεύουσα: **Αβροκόμη Θούα** (Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου)

Εισηγήτρια: **Άννα Φωτοπούλου-Ιωάννου** (Αρεοπαγίτης)

Εισαγγελεύς: **Αριστέα Θεοδόση** (Αντεισαγγελεύς Αρείου Πάγου)

Δικηγόρος: **Χ. Λαδής** (Δικηγόρος)

Κείμενο απόφασης

Για την ύπαρξη της από τα άρ. 93 παρ. 3 του Συντ. και 139 ΚΠΔ απαιτούμενης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας είναι επιτρεπτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο και αρκεί να αναφέρονται τα αποδεικτικά μέσα γενικά κατά το είδος τους, χωρίς να εκτίθεται τι προέκυψε χωριστά από το καθένα από αυτά, ούτε είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων και των μαρτυρικών καταθέσεων μεταξύ τους, ούτε απαιτείται να προσδιορίζεται ποιο βαρύνει περισσότερο για το σχηματισμό της δικαστικής κρίσης. Απαιτείται μόνο να προκύπτει ότι το Δικαστήριο έλαβε υπόψη και συνεκτίμησε για το σχηματισμό της δικανικής του κρίσης όλα τα αποδεικτικά στοιχεία –και όχι μόνο μερικά από αυτά κατ' επιλογή– όπως αυτό επιβάλλεται από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρ. 177 παρ. 1 και 178 ΚΠΔ (ΑΠ 379/2009, ΑΠ 837/2008).

[...] Από το σκεπτικό, όπως συμπληρώνεται από το διατακτικό της προσβαλλομένης απόφασης, προκύπτει ότι το Μικτό Ορκωτό Εφετείο δεν αναφέρεται καθόλου στα αποδεικτικά μέσα από τα οποία οδηγήθηκε στην καταδικαστική κρίση, ούτε γενικά ούτε κατά το είδος τους, δηλαδή λείπει παντελώς η αναφορά των αποδεικτικών μέσων (μάρτυρες, έγγραφα, απολογία κ.λπ.). Επομένως, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφορικά με την έκθεση των αποδεικτικών μέσων δεν είναι η εκ των άρ. 93 παρ. 3 του Συντ. και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη κατά τα προαναφερόμενα, ιδρυμένου του από το άρ. 510 παρ. 1Δ' του ΚΠΔ αναιρετικού λόγου της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, όπως βάσιμα ο αναιρεσείων υποστηρίζει με τον πρώτο λόγο της ένδικης αίτησης αναιρέσης, έστω και αν προβάλλεται υπό διαφορετικές αιτιάσεις, εξεταζόμενου του λόγου αυτού και αυτεπαγγέλτως, εφόσον η κρινόμενη αίτηση είναι παραδεκτή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 511 του ΚΠΔ.

Συνεπώς, παρελκούσης της έρευνας των λοιπών λόγων αναιρέσης, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλομένη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση, για νέα συζήτηση, στο ίδιο Δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως (άρ. 519 ΚΠΔ).

[Εκτύπωση](#)